

пчелинѣ, кокошарница и др. Още въ началото си създадохме плантации съ кошничарски върби било за нашитѣ стопански нужди, било за продажъ.

Ние изпреварихме държавата. И щомъ се направи гарата построихме си телефонъ между стопанството и гарата. Щомъ държавата включи въ своята мрежа и гара Бойченовци, ние влѣзохме въ общата мрежа и сега имаме добри съобщителни срѣдства главно съ София, което ни е необходимо за нашата търговия.

Понеже търговията у насъ е още малка и не добре развита, още презъ 1914 година ние си създадохме собственъ магазинъ въ София, първата година въ градскитѣ хали, а отъ 1915 г. до сега на пл. Позитано подъ името „Магазинъ Минкова махала“, въ който ние продаваме всичкитѣ наши произведения, които произвеждаме за софийския пазаръ, отдалеченъ отъ насъ на 145 клм. по желѣзница.

Съ голѣми жертви ние допринесохме за развитието на българския износъ на десертно грозде, който износъ се вече засилва, ние възнамѣряваме да увеличимъ значително площта на нашитѣ лозя и то изключително съ сорта Афузъ Али, който е *най-пригодния, дирения и добре плащания сортъ на мъстния, а особено на чуждестранния пазаръ и обещава да бѣде една отъ най-възнаградителнитѣ култури въ България.*

Но ние имаме въ нашата практика, тъй да се каже, и научна дейность. Ние сме правили многобройни сравнителни опити съ сортове на разни царевици, соя, памукъ, краставици, грахове, бобове, картофи, пипери, домати, патладжани, зеле, цвекла, коренаци и пр. Последния ни голѣмъ опитъ е съ нашия овощенъ сортиментъ. Подъ ръководството на наши професори отъ Аграрно-мическия факултетъ отъ редъ години правиме опити съ разни изкуствени торове съ нѣкои зеленчуци и въ лозето и вече преминаваме бавно къмъ тѣхното въвеждане. Ние завеждаме въ стопанството отъ 23 години насамъ една метеорологическа (главно дъждомѣрна и за мѣрене температурата на въздуха) станция, благодарение на което ние познаваме нашитѣ валежи и нашитѣ температури.

Стопанството ни има нужда отъ редица стопански постройки въпрѣки, че до сега сме построили близо 6000 кв. метра такива, между които и необикновено за нашитѣ селски условия 3—4 етажни масивни, даже съ желѣзобетонни потони кѣщи, наречена „Махалаки Георгиевъ“ или оная наречена „Григорий Начовичъ“.

Ние гориме само каменни въглища, за да запазимъ горитѣ, иждивявайки по тоя начинъ ежегодно по 50000 лева повече.

Трѣбва да споменеме и нашата воденица съ нейнитѣ подѣления.

Ние отдаваме заслужено внимание на сѣщата не толкова за самата нея и заради добритѣ печалби, които тя до сега е давала, които сме използвали за стопанството, но и защото ние се чувствуваме длѣжни съ рационалното използване на водната сила, съ която, между друго, ще електрифицираме стопанството си, да покажемъ какъ трѣбва да използватъ и другитѣ българи, прѣснатитѣ по страната природни сили и богатства, за да се бориме съ нищетата, която сега души цѣлата страна.

Съ новопостроената си воденица ние ще използваме не вече максимални 30 к. с., както до сега, а 166 к. с., а ако изкараме и втората частъ отъ нашия проектъ—вториятъ падъ съ електрическата централа въ района на с. Мърчево—още 180 такива. Силата ще планираме: 1. За максималното подобрене и разнообразяване на самата мелница и на бждещата покрай нея консервена фабрика; 2. Ще електрифицираме нашето стопанство: ще го освѣтимъ, ще караме всички негови машини, заедно съ ония за обработване земята и 3. Ще освѣтлимъ и дадемъ двигателна сила на бждещата индустрия на кръстовищната гара Бойчоновици.

Ние не забравяме и тука нашата култур-трегерска роль, като при построяката на воденицата сме направили канали за превеждане на парата и—поскѣпи зидове, вмѣсто насипи на високата вода, за да можемъ да пристроиме въ бждеще една топла баня, дезинфекционна камара чрезъ изпаряване, перални и душове за ежедневно употребление лѣтно време отъ работниците.

Съ помощта на тази сила посрѣдствомъ две електропомпи и 3—4 резер-